

Jerzy Harasymowicz versei

JERZY HARASYMOWICZ VERSEI

POPRÁDON TÚLI HÁZ

A tikkadt városban mindegyre eszembe jut a Poprádon túl az a kis ház,
amely esténként, mint egy szent remete, fején a hold roppant fénykörével
fehér kecskét legeltet az egybemosódó szurdokok partján
és zúgnak a fenyők, mint régi, elfeledett betlehemes ének.

Ez a házikó már-már lakatlan, évhosszat elhagyatott,
a vén ajtók sárga kilincs-ujjokkal már csak le, a földre mutatnak.
Néha vastagon öltözött anyókat látni az ösvényen vödörrel,
véle a vízhez orrával képzelt gombolyagot görgető kiscica ballag.

Aztán télen a kertben nyulak járnak a lassú nyulacska-polonézt,
az égkék udvarra morzsák hullnak az ablakból, a madarakat vigasztalják,
s merthogy az ezüst jégvirágot nem lophatják le az üvegről,
fekete-fehér rablólovagok, a kerítésen dérrrel-durral csörögnek a szarkák.

Igen, de most még szeptember van, és a lombból alig látszó
kicsi házat, ház-Piroskát, kékgerincű hegy-farkasok közrefogják.
Távolabb egy csepp szekéren részeg rókák jönnek haza Tyúkvárosból,
szájharmonikaszó mellett a holdfényben nézgetik új sapkájuk hetyke tollát.

L A T O G A T Á S

Beállítottak a bácsiék
s mintha csak moziban volnának
a székekre üledtek

Ez lesz csak a szórakozás
jól megnézik maguknak
ezt a művészfélét

Nekem meg mint bármelyik hét-
köznap semmi különös
gyertyafény mellett
szalad a toll a papíron

És semmi szenzáció
a szekrény nem beszél
emberi hangon

A bácsi csalódott
csalódott a néni

Az asztalon tej és kenyér
őskeresztények tápláléka
bozontos képeken
nyoma sincs alkoholnak

A tintatartóban valódi
tinta
és jaj valódi papiros
az asztalon

Kézen sem járok
törpék sincsenek
de még egy szakállas nő sincs

Tudod mit
mondja a bácsi

Mi már talán mennénk is

ŐSZIESEN

Bizony Sándor immár nekünk is őszre jár
Harmincasok vagyunk sörényünk lassan őszül
És még mindig a metaforák irgalmára utalva
Élünk a világnak mit sem jelentő külön-különcül

És így a járás kicsi színpadán életünk átszavaljuk
Néha egy-egy versünk a hírlapon mind riadt verébke átszáll
Fizetőnapokon elsőnek gyülekezünk a gyér tiszteletdíjért
Úgyis ül az Olümposzon sok nálunk nagyobb titán már

Ilyenkor érzem Sanyikám nekünk is őszre jár
Elfásulunk ügyes-közömbös már a szív s a képzelet
Ő másképp láttam egykor én szedett-vedett babérjainkat
Másképp ezt a kivehetetlen üzenetet motyogó-hebegő életet

Gömöri György fordításai